

חכמת נשים

פרשת נח התשוב"ד

דברים יקרים מלב אל לב
מאת הרבנית
נעמי שמואלי תליט"א
אשת חבר

למו"ר ועט"ר הגה"צ
רבי בניהו שמואלי שליט"א
ראש ישיבת המקובלים
"נדר שלום" תב"ץ

גליון מס' 251

תפילה להצלת עם ישראל

עם ישראל בניו של ה' יתברך, ממשיכים במלחמה העקובה מדם, ה' ירחם על עמו ישראל, כמה יתומים ואלמנות, כמה הורים שכולים ה", כמה צער וייסורים ישלשבוים ולמשפחות הדואגות ואינם יודעות מה איתם והיכן הם וכו' וכו', יכלה הזמן לתאר את כל הצער הנורא והבהלה והלחצים והזעקות וכל המצב הקשה של עם ישראל.

אך אנו ביד ה' יתברך שירחם על שארית הפליטה, ויחיש את גאולתינו, ונראה כבר בישועת עם ישראל הנצחית. אמן ואמן.

בפרשת השבוע הקב"ה החליט לאחר שנתמלאה סאתם של דור המבול, להשחית ולכלות את כל אותו דור עד התחתית האחרונה, לא להשאיר מהם אף זכר כלל ועיקר, חוץ מכמה בודדים שנשארו כדי להמשיך את הבריאה בעולם.

אך הקב"ה נשבע לנח כמו שמובא בהפטרה "כי מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבור מי נח על הארץ" ולצורך כך אף קבע בעולם ברית הקשת שהיא הסימן של יעבור יותר מבול על הארץ.

ישתבח שמו הקב"ה שאינו חפץ במות המת, כי אם בשובו מדרכו הרעה, ואף על נח היתה קפיידא שלא נשא תפילה על דורו, כמו שנביא בהמשך מהזוהר הקדוש, כי אם היה מתפלל אף על רשעים כאלו עצומים, היתה תפילתו מתקבלת.

לנו נשאר רק ללמוד מכך, ולהעתיר בתפילה על עם ישראל בכל העת ללא הפסקה, לקרוא פיטום הקטורת, לקרוא תהילים, להתאמץ במעשים ומידות טובות בקבלות טובות ותשובה גדולה, ועל ידי כך נמתיק את הדינים מעל עם ישראל ונגביר את הרחמים, ויעצור את המשחית והמגיפה והחרב והרעב והשבי והביזה מעל עמו ישראל ונאמר אמן.

בפרשתנו לומדים על צורת התפילה בפסוק: צהר תעשה "לתיבה", פי' הבעש"ט כי הכוונה לתיבות שמוציא האדם מפיו בתפילה, שהצדיק עושה מכל אחת "צהר" - אור גדול שאפשר להסתכל בו מסוף העולם ועד סופו. וככל אשר יתן האדם נפשו בתפילה, כך תאיר לו המילה כמ"ש "בא אתה וכל ביתך אל התיבה" כלומר בכל תיבה ותיבה להכניס את הרמ"ח אברים ושס"ה גידים. וכל ביתך פי' כל גופך. ועי"ז מצרה יהפך

אשרת

חיל

מי ימצא

ורחוק

מפנינים

מנרה

המשך בעמוד הבא

חכמת נשים

לצהר - לאור גדול, ויוצאים מן הצרות ע"י כח התפילה.

כותב הזוה"ק שכאשר יצא נח מהתיבה וראה את השממון ואת כל מה שעשה המבול, היה בוכה ואומר רבש"ע מדוע עשית כך והיה מתפלל להקב"ה. אמר לו הקב"ה, רעיא שטיא מדוע לא התפללת לפני כן, עכשיו אתה מתפלל, כמה הארכת אתך בדיבור ולא בקשת ממני אפי' פעם אחת שאני ארחם על בני.

אמר האברונאל אם נח לא היה נח לפני כן, אלא היה מתרוצץ והולך מזה לזה להחזירם בתשובה, ומקהיל קהילות ועושה תפילות, לא היו לו את הצרות של התיבה. אבל מכיון שלא התפלל ולא טרח לפני כן, לכן היה צריך לטרוח בתיבה.

מסופר על איזה יהודי שלא היו לו ילדים וטרח אצל כל הרופאים ולא הועיל, אמרו לו שילך לת"ח ויהיה לו בנים ע"י תפילה. שאל אותו הת"ח אתה נותן מעשר, שאל אותו מה זה מעשר, הסביר לו והסכים לתת מעשר ולהתפלל וכך עשה. בא לבית הכין קופה ועשה חסד עם האנשים כמו שאמר לו הת"ח והתפלל לקב"ה וזכה לילדים, פעם אחת אמרה לו אשתו עתה כבר יש לנו ילדים אין לי כח יותר לגמ"ח הזה, תעביר את זה מכאן וכך עשה וכו'. והילדים התחילו להיות חולים וכו'. שוב הלך לת"ח ושמע אותו דורש שדוד המלך אמר "אך טוב וחסד ירדפוני" והקשה הרי רואים שרק מס הכנסה רודף אחרי האדם ולא טוב וחסד, ותירץ, כי דוד המלך אומר יותר טוב שירדוף אותי לעשות צדקות ומעשים טובים מאשר שאהיה רדוף מחלות ח"ו.

ולכן בימים הללו נבין שהקב"ה רוצה בקרבתינו, רוצה שנתקרב אליו כמה שיותר, שנוסיף מצוות ומעשים טובים, אם בשמירת שבת כהלכתה אם שמירת הטהרה, או אף בבין אדם לחבירו בעשיית חסדים רבים ולסייע ככל האפשר.

הקב"ה רוצה שנהיה מוכנים לגאולה השלימה, שנזכה להיות מאלו שיהיו זכאים בזמן הגאולה, ולזכות לחיים נצחיים, ה' יזכינו.

בברכת שבת שלום

נעמי שמואלי

מעשיות וחידוקים

על רבינו מרדכי שרעבי זיע"א

ידוע המעשה שבשנת התשל"ד לאחר מלחמת יום הכיפורים כשמרן ישב להתיר את 900 העגונות, המקרים הרבים של צער וכאב שבאו באוזניו לא הניחו לליבו הרחום, וכך בכך בכתבו את התשובות להתירים, היה בוכה בדמעות שליש על צערם של ישראל, דבר זה היה בעוכריו כשלאחר מכן קיבל מחלה קשה בעיניו כשהוא לא מסוגל לראות בהם כלל, ולאחר דרישה ברופאים אמרו לו כי אין מה לעשות, והדמעות הרבות ששפך, הרסו את עיניו לנצח!

מרן זיע"א פנה לשאול את פי רבינו מרדכי שרעבי זיע"א, וכשבא לביתו והתייען עימו בעניין זה אמר לו רבינו כי לא ידאג וראייתו תחזור, וכי סיבת חלישות הראייה מחמת שיש עליו הרבה עין הרע. והורה לו רבינו מרדכי זיע"א שבכל דרשה שדורש בפני קהל, יעשה כך וכך... כדי לינצל מעין הרע. כמו כן הלך לרבינו ישראל אבוחצירא, היבא סאלי' זיע"א, שאמר לו ג"כ כדברי רבינו מרדכי כי ראייתו תשוב אליו.

לאחר מכן ביקש מרן מבני משפחתו שיקחו אותו לעיה"ק צפת, שם שהה כמה שעות, על גב קברו של מרן הב"י רבינו יוסף קארו זיע"א בעל השו"ע, והיה מתחנן ובוכה בדמעות שליש כשעיניו עצומות וכל כולו תחינה מאת הקב"ה שישב לו מאור עיניו ככתחילה, כדי שיוכל להמשיך בעשייה הגדולה להחזיר עטרה ליושנה, שכל בית ישראל ינהגו על פי דעתו של המרא דארעא דארץ ישראל מרן השו"ע זיע"א, וקיבל על עצמו ביתר שאת וביתר עוז להודיע בשער בת רבים ולהפיץ את תורת מרן השו"ע יוסף. כך בכה והתחנן, וכאשר פקח עיניו ראה כבראשונה. (ולפי עדותו של בנו ר' משה שליט"א כי ראייתו שבה באחת מעיניו ממש כרגיל, והוצרך ללבוש משקפיים כהות, וכששאל את הרופא שהיה מופקד על הטיפול בעיניו של מרן, אמר לו הרופא כי מצד הרפואה לא היה כלום במה לטפל, ויש כאן נס רפואי שחזר אליו מאור עיניו).

פשטידת תפוחי אדמה ונקניק

המצרכים:

- 5 תפוחי אדמה
- 20 נקניקי טבעול פרוזה
- 1 חבילה כוסברה
- 8 ביצים

אופן ההכנה:

מקלפים תפוז"א, ופורסים לפרוסות של חצי ס"מ.
מטגנים בסיר בשני הצדדים, מוצאים ומסדרים בסיר נמוך (סיר דגים). מסדרים תפוז"א מטוגנים בסיר בשתי שכבות.
חותכים את הנקניקים לעיגולים ומניחים על התפוז"א.
טורפים בקערה, ביצים עם מלח ופלפל שחור. ושופכים על הנקניקים.
מתחילים בבישול, ובינתיים קוצצים כוסברה דק דק, ומניחים מעל הביצים.
לכסות את הסיר, ולבשל על אש נמוכה למשך 3/4 שעה עד שעה.

